

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10331** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано по жалба на М. Т. У., гражданка на И., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/3355/28.09.2021г., издадена от Директора на ДСП-„В.“, с която на лицето е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за ученик записан в първи клас по чл.10а, ал. 1 от ЗСПД.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.В..

Ответникът - Директорът на ДСП-„В.“ – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От М. Т. У., гражданка на И. е подадено Заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ВР/3355/15.09.2021г. В заявлението е посочено, че лицето е омъжена и в семейството се отглеждат две деца: А. М. Т. и Н. М. Т.. Посочено е, че семейството и децата живеят постоянно в страната, като на майката има предоставен статут на бежанец с номер на карта №[ЕИК]. Към заявлението е приложено удостоверение № 2591/13.09.2021г., че детето А. е записано в първи клас за учебната 2021/2022г. в 15

СУ „А. М.“ р-н Н. за първи път.

Издадена е Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/3355/28.09.2021г., издадена от Директора на ДСП-„В.“, с която на лицето е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за деца по чл.10а, ал. 1 от ЗСПД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съобразно чл.10, ал.4, във вр. с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице.Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

В проведеното административно производство е допуснато нарушение на чл. 35 от АПК.

По силата на чл.3 т. 5 от ЗСПД право на семейни помощи за деца имат бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна. Тази норма е в противоречие с нормите на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. и Директива 2011/95/ЕС/ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. които макар и да нямат директен ефект за България като държава членка, обвързват същата по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка. След като държавата ни не е ограничила предоставянето на социални помощи на лицата, на които е предоставен статут, само до основните обезщетения, то с издадената заповед ограничаването на помощите е недопустимо.

Спорът е правен и се изразява в това има ли право жалбоподателката на социални помощи по реда на ЗСПД. За да прецени дали жалбоподателката е носителка на правото на социални помощи, то е следвало органът да събере доказателства дали тя и децата ѝ притежават хуманитарен статут или разрешение за постоянно пребиваване. Статутът на бежанец представлява международна закрила. Разпоредбата на чл. 3 т. 5 ЗСПД не урежда хипотеза на предоставена международна закрила /хуманитарен и бежански статут/, но предвижда такива права за чужденци на реципрочна основа, ако е предвидено в международен договор или в друг закон. В друг закон – чл.32, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че чужденците с предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут имат всички права и задължения на българските граждани с изброени изключения и ограничения въведени със закон. В ЗУБ, който е специален закон по отношение на бежанците, няма ограничения в правата на достъп до социалната система, освен предвидените със закон. Няма ограничение в правата на чужденците с международна закрила /хуманитарен статут/ и няма уредба по отношение на тези лица според чл.3, т.5 ЗСПД, но пък същата разпоредба не е окончателна и не урежда изчерпателно хипотезите, за да се приеме, че е забранителна, а и препраща към друг закон или международен договор, по който Република България е страна.

При анализ на цитираните разпоредби на ЗУБ, ЗСПД и цитираните разпоредби на общностното право следва извод за незаконосъобразност на обжалваната заповед.

С оглед изложеното оспорената заповед следва да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Т. У., гражданка на И., Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/3355/28.09.2021г., издадена от Директора на ДСП-„В.“, с която на лицето е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за деца по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ДСП-„В.“ за ново произнасяне по подаденото от М. Т. У., гражданка на И., подадено Заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ВР/3355/15.09.2021г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението окончателно, съгл. чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: